

Naturalizace v České republice (GA15-076265)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0144

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
Nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.J.: VS-605/835.3/2-2013

Praha dne 20.9.2013

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění nozdejších předpisů, kterou podal _____, **Bělorusko**, státní občan, právně zastoupen advokátkou _____, sídlo advokátní kanceláře 110 00 Praha 1, Václavské náměstí 21

takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Pan _____ (dále jen „žadatel“) podal dne 13.2.2013 prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvo vnitra následně zahájilo dne 11.3.2013 o žádosti správní řízení. Jedná se v pořadí o první žadatelovu žádost o udělení státního občanství České republiky. Žadateli byl v České republice povolen trvalý pobyt dne 28.3.2007. Žadatel je rozvedený, manželství, které bylo rozvedeno ke dni 11.8.2011 se mu narodil již zletilý syn. Žadatel je státním občanem **Běloruska**.

Ministerstvo vnitra svým usnesením ze dne 9.5.2013 správní řízení o žádosti o udělení státního občanství na základě ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „správní řád“) přerušilo do dne 12.6.2013 a zároveň žadatele podle ustanovení § 59 správního řádu předvolalo na tento den na Ministerstvo vnitra. Žadatel byl v tomto usnesení v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 11.3.2013 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České

republiky. V usnesení byl dále poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. V usnesení byl zároveň vyzván k předložení dokladů a potvrzení nezbytných k řádnému projednání žádosti resp. k tomu, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje § 3 správního řádu. V této souvislosti pak byl žadatel dále poučen, že pokud se bez řádné omluvy ve stanovený termín k jednání na Ministerstvo vnitra nedostaví a nepředloží vyžádané doklady, rozhodne Ministerstvo vnitra o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky na základě podkladů, jež doložil spolu s žádostí.

Žadatel se v uvedeném termínu k jednání na Ministerstvo vnitra dostavil. Spolu s ním se k jednání dostavila jeho právní zástupkyně; do spisu byla založena žadatelova generální plná moc pro svou právní zástupkyni ze dne 11.6.2013. Žadateli a jeho právní zástupkyni bylo umožněno nahlédnout do státoobčanského spisu a současně byli poučeni, že mají právo navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po dobu řízení až do vydání rozhodnutí, a vyjádřit v řízení své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Rovněž byli seznámeni se zákonnými podmínkami pro udělení státního občanství České republiky.

Žadatel a jeho právní zástupkyně byli při této příležitosti seznámeni s anonymním podáním ze dne 19.4.2013, které Ministerstvo vnitra k žadatelově žádosti o udělení státního občanství České republiky obdrželo a iež obsahuje podklady vztahující se k obchodní činnosti společnosti : , s.r.o. Žadateli a jeho zmocněnkyni bylo umožněno se k těmto podkladům vyjádřit, což následně při jednání učinili.

Uvedli, že skutečnosti uvedené v podání ze dne 17.4.2013 označeném jako oznámení o porušování zákona prodávajícím, ve kterém byla společnost , s.r.o., nařčena z porušování zákona na základě nekalých obchodních praktik, žadatel a jeho právní zástupkyně uvedli, že na základě tohoto oznámení byla v uvedené společnosti provedena příslušného finančního úřadu a živnostenského úřadu, které tak učinily na základě podnětu České obchodní inspekce. K dalším podkladům, jež byly obsaženy v anonymním podání ze dne 19.4.2013 bylo žadatelem a jeho právní zástupkyní uvedeno, že z těchto podkladů nelze žádným způsobem dovodit, že by obchodní společnost jednala nezákonně nebo v rozporu s běžnými obchodními mravy. K nepodepsané emailové komunikaci, která byla rovněž spolu s anonymním podáním doložena, bylo uvedeno, že tento podklad by neměl být brán v potaz, neboť takový podklad si může zhotovit kdokoliv a proto takový podklad zcela zpochybňuje.

Za účelem vyjasnění okolností ohledně obchodní společnosti E s.r.o., doložil žadatel potvrzení vystavené dne 20.5.2013 Finančním úřadem pro Středočeský kraj, který osvědčuje neexistenci daňových nedoplatků vůči orgánům územní finanční správy České republiky. Z uvedeného potvrzení tak mohlo Ministerstvo vnitra dovodit, že uvedená obchodní společnost neporušila právní předpisy na úseku daní. Rovněž za společnost doloženo potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Praha – východ ze dne 22.5.2013, které osvědčuje, že obchodní společnost , s.r.o., nemá splatný nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel je jediným jednatel a zároveň jediným společníkem obchodní společnosti [redacted], s.r.o. Jejím prostřednictvím začal v České republice podnikat v roce 2010. S touto společností má zároveň uzavřenu pracovní smlouvu. Společnost mu jako svému zaměstnanci vyplácí mzdu ve výši 8 500,- Kč.

Za uvedenou společnost byla dále doložena přiznání k dani z příjmů právnických osob za období let 2010 až 2012. Z těchto daňových přiznání je patrné, že v roce 2010 vykázala uvedená obchodní společnost zisk ve výši 36 378,- Kč a byla jí vyměřena daň z příjmu právnických osob ve výši 6 840,- Kč. V roce 2011 činil zisk společnosti 122 540,- Kč, ze kterého pak byla generována daň z příjmu ve výši 23 180,- Kč. Konečně v roce 2012 byl společností vykázán zisk ve výši 24 600,- Kč, na základě kterého byla společnosti vyměřena daň z příjmů ve výši 4 560,- Kč.

Žadatel v průběhu správního řízení doplnil, že obchodní společnost E [redacted], s.r.o., do České republiky dováží traktory a další zemědělskou techniku, k čemuž disponuje akreditací ze strany Ministerstva dopravy. Společnost má 3 zaměstnance.

Vzhledem k tomu, že v současné době je společnost E [redacted], s.r.o., hlavní žadatelovou podnikatelskou a pracovní aktivitou v České republice, byl při jednání na Ministerstvu vnitra dotázán na to, jaké příjmy mu výše uvedená společnost generuje. V této souvislosti žadatel odkázal na potvrzení o jeho mzdě založená do spisu, která potvrzují jeho výše uvedenou mzdu 8 500,- Kč. K tomu pak doplnil, že prostřednictvím výše uvedené společnosti začal podnikat v roce 2010, tzn. že jeho podnikání prostřednictvím výše uvedené společnosti je stále teprve v počáteční fázi a z tohoto důvodu musí prozatím svou mzdu spíše minimalizovat. Doplnil, že podíl na zisku z výše uvedené společnosti dosud nečerpá a ze společnosti mu tak přináleží pouze již výše zmíněná mzda. Ke své aktuální finanční situaci v České republice pak žadatel doplnil, že je v tomto do značné míry ovlivněn rozvodem svého manželství, kdy jeho bývalá manželka ještě před rozvodem manželství dosáhla zúžení společného jmění manželů, kdy většina jejich do té doby společného majetku byla převedena do jejího osobního vlastnictví.

V průběhu správního řízení bylo dále zjištěno, že před rokem 2010 podnikal žadatel v České republice prostřednictvím obchodní společnosti I [redacted] ([redacted], s.r.o., kterou žadatel založil spolu se svou bývalou manželkou a její matkou v roce 2001. Žadatel ve společnosti disponoval obchodním podílem ve výši 40%. I tato společnost se věnovala obchodování s traktory a žadatel měl na její činnosti zásadní podíl. V roce 2011 však jeho manželka převedla svůj obchodní podíl ve společnosti na jinou právnickou osobu, která následně jako majoritní společník přestala s žadatelem komunikovat a žadatel tak své aktivity v uvedené společnosti ukončil. V letošním roce rozhodoval Městský soud v Praze o podnětu ke zrušení obchodní společnosti I [redacted], s.r.o. Žadatel v letech 2001 až 2010 z činnosti v této obchodní společnosti náležel příjem, který sloužil k hrazení jeho životních potřeb v České republice.

Jako podnikající fyzická osoba žadatel v České republice nikdy nepodnikal. Nikdy zde jako fyzická osoba nepodával přiznání k dani z příjmů fyzických osob. I za sebe jako fyzickou osobu doložil v průběhu správního řízení potvrzení Finančního úřadu Středočeského kraje o své daňové bezdlužnosti a potvrzení Okresní správy

sociálního zabezpečení Mělník, ze kterého vyplývá, že nemá nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Žadatel žije na adrese povoleného trvalého pobytu v rodinném domě, který je v jeho osobním vlastnictví a který zakoupil za kupní cenu ve výši 4 300 000,- Kč. Koupí rodinného domu financuje prostřednictvím hypotečního úvěru ve výši 2 200 000,- Kč. Předmětnou hypoteční smlouvu, kterou uzavřel v roce 2011, doložil do spisu. Uvedl, že s financováním hypotéky mu vypomáhají jeho příbuzní z Běloruska a to do doby, zlepšení jeho finanční situace. Výše uvedené zdůvodnil tím, že tato situace je zapříčiněna chováním jeho bývalé manželky, která získala do svého vylučného vlastnictví jejich dříve společný majetek.

Žadatel v průběhu správního řízení doložil potvrzení vystavené Oborovou zdravotní pojišťovnou ze dne 22.5.2013, které osvědčuje jeho bezdlužnost na pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Z potvrzení je dále patrné, že žadatel nebyl nikdy samoplátcem pojistného, když pojistné za něj vždy odváděli jeho zaměstnavatelé.

Ohledně rodinných poměrů žadatele bylo v průběhu správního řízení zjištěno, že v roce 1992 uzavřel v Bělorusku manželství s tehdy běloruskou státní občankou. Manželství bylo rozvedeno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 23.5.2011, právní moci nabyt rozvod manželství 11.8.2011. Bývalá manželka žadatele žije v České republice, stejně jako jejich již zletilý syn, který se z manželství narodil. Vzhledem k napjatým vztahům s nimi však žadatel v současné době neudrhuje žádný kontakt. K synovi má stanovené výživné ve výši 7 500,- Kč. Na výzvu Ministerstva vnitra doložil fotokopie poštovních poukázek, které prokazují, že toto výživné vůči synovi řádně hradí. Jak žadatel dodatečně sdělil a Ministerstvo vnitra následně ověřilo v ústřední státoobčanské evidenci, bývalé manželce i synovi bylo státní občanství České republiky uděleno v roce 2013.

Žadatel uvedl, že od roku 2010 vede společnou domácnost se svojí přítelkyní, státní občankou Ukrajiny.

Při jednání na Ministerstvu vnitra žadatel předložil k nahlédnutí svůj běloruský cestovní pas č. . Uvedl, že do zahraničí cestuje maximálně dvakrát ročně, a to na dobu trvání maximálně jednoho týdne.

Žadatel při jednání na Ministerstvu vnitra uvedl, že byl v minulosti prověřován Policií České republiky, a to na základě trestního oznámení, které podal tehdejší jednatel obchodní společnosti Inf , s.r.o. Žadatel uvedl, že byl v této věci předvolán k výslechu, žádné další úkony ve věci již nerádovaly a trestní stíhání zahájeno nebylo. Ministerstvo vnitra následně dožádáním u Policie České republiky ověřilo, že usnesením příslušného policejního orgánu ze dne 5.9.2011 byla věc podezření ze spáchání trestného činu podvodu, jehož se měl dopustit žadatel, odložena, neboť bylo prokázáno, že ze strany žadatele nešlo o podezření z trestného činu a nebylo na místě věc vyřídít jinak.

Žadatel splňuje podmínku alespoň pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, tak jak je uvedena v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky.

Součástí státoobčanského spisu je výpis z rejstříku trestů ze dne 19.10.2013, kterým žadatel prokázal, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin. Splňuje tak i podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství.

Součástí spisu je záznam o pohovoru konaném dne 13.2.2013 před Krajským úřadem Středočeského, kterým žadatel prokázal znalost českého jazyka. Splňuje tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

Konečně žadatel splňuje rovněž podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť nebylo prokázáno, že by porušil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Přestože žadatel splňuje veškeré podmínky stanovené k udělení státního občanství České republiky, s výjimkou pozbytí dosavadního státního občanství, dospělo Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení všech důkazů provedených v průběhu správního řízení a po zvážení veškerých podkladů k závěru, že jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky nevyhoví. Podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv a to i za předpokladu, že osoba žádající o udělení státního občanství České republiky splňuje všechny zákonné podmínky pro udělení, tak jak jsou stanoveny v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Toto stanovisko bylo podpořeno rovněž usnesením Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že *v případech kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství.*

Tuto tezi pak Ústavní soud dále rozpracoval ve svém usnesení č.j.: II. Ús 624/06 ze dne 17.5.2007. V tomto usnesení Ústavní soud přímo konstatoval, že *není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí.* Dále pak Ústavní soud uvedl, že *zákon o nabývání a pozbývání českého občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat.* V neposlední řadě pak dodává, že *co se podmínek pro udělení státního občanství zakotvených v zákoně o státním občanství týče, jde o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti.*

Ministerstvo vnitra při rozhodování o žádosti zohlednilo zejm. žadatelovu aktuální situaci ohledně jeho pracovních a podnikatelských aktivit v České republice. Ministerstvo vnitra sice na jedné straně žádným způsobem neshledalo, že by žadatel v rámci svého podnikání prostřednictvím obchodní společnosti

s.r.o., jednal v rozporu s právním řádem České republiky, zároveň však vyhodnotilo situaci ohledně jeho pracovních, resp. podnikatelských aktivit tak, že by mu měl být poskytnut ještě další časový prostor, ve kterém prokáže úspěšné završení jeho pracovní, resp. podnikatelské integrace v České republice. V této souvislosti Ministerstvo vnitra zohlednilo, že ačkoliv žadatel prostřednictvím výše uvedené obchodní společnosti podniká již více než tři roky, je mu z činnosti ve společnosti prohrazení jeho životních nákladů a potřeb v České republice generován dosud pouze příjem pohybující se při hranici minimální mzdy. Na základě výše uvedeného je tak aktuálně žadatel v situaci, kdy aby mohl v České republice hradit své závazky, je přinejmenším částečně závislý na finanční výpomoci od svých příbuzných z Běloruska. Aktuální žadatelova situace tak v tomto ohledu nedává absolutní záruku toho, že žadatelovy podnikatelské aktivity jsou natolik stabilní, že budou do budoucna garantovat, že žadateli zabezpečí stabilní příjem, ze kterého bude v České republice hradit své životní náklady a potřeby. Ministerstvo vnitra musí v této souvislosti ještě jednou zdůraznit, že úspěšné naplnění pracovní resp. podnikatelské integrace je zásadním kritériem pro ono věcné posouzení žádosti o udělení státního občanství České republiky, jak již bylo výše zmíněno v usnesení Ústavního soudu č.j.: II. Ús 624/06 ze dne 17.5.2007.

Vzhledem k tomu, že na základě výše uvedených skutečností rozhodlo Ministerstvo vnitra o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí, nebyl žadateli vystaven tzv. příslib udělení státního občanství České republiky, na jehož základě by si mohl žadatel obstarat doklad o pozbytí svého dosavadního státního občanství, na základě kterého by splnil podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra žadatele upozorňuje, aby si neobstarával doklad o pozbytí svého dosavadního státního občanství bez příslibu udělení státního občanství České republiky, neboť by se stal osobou bez státního občanství.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Petr Š t a s t n ý
referent společné státní správy a samosprávy

Petr Štastný

